

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Statu Hominis Morali In Vita Et Post Mortem

Opfermann, Paul

Moguntiae, 1769

Arbores vita, & scientiæ boni & mali

urn:nbn:de:hbz:466:1-40701

vatos, quorum ille subin terram *Hephilat*, hic Aethiopi-
piam irrigaverit, PERERIUS in *Gen. L. 3.* aliique
Recentiores existimant.

e) Ex eo, quod Paradisus ad Orientem situs fuisse di-
catur, S. BASILIUS in *L. de Spir. S. & PP.* nonnulli
existimant manasse ritum illum, ut ad Orientem conversi
Christiani Deum adorarent. S. DAMASCENUS *L. 4. de*
Fide c. 13. hanc aliam causam addit, quod sc. Adam Pa-
radiso eiectus ad Orientem respectans, veterem habitatio-
nem suspiraverit, suoque nos exemplo id facere docuerit.

40.
Ar-
bor
vitæ,
& sci-
entia
boni
& ma-
li.

In Paradiso cum omnis generis stirpes & arbo-
res, tum duæ præ cæteris memorabiles fuisse pro-
duntur, quarum altera *scientiæ boni & mali*, vitæ
altera nuncupatur. Prioris illius hanc fuisse natu-
ralem vim, ut boni & mali notitiam tribueret gu-
stanti, putavit S. DAMASCENUS *L. 2. de Fide c. 11.* At
verosimilius est, arborem istam ab effectu nomen for-
titam esse. *Ideo lignum hoc vocatur cognoscibile*
boni & mali, quod præceptum ad exercendam
obedientiam, & inobedientiam editum circa illam
arborem versatum est. Ita S. CHRYSOSTOMUS *Hom.*
7. Tom. V. Et licet Adam boni & mali non igna-
rus esset; tamen usu nondum & experimento didi-
cerat. Consentit S. AUGUSTINUS inde vocatum hoc
lignum adserens, *quia faceret dignoscentiam boni*
& mali; id est boni, à quo exciderant, & mali,
in quod ceciderant, si ad vescendum contra veti-
tum tangeretur. *L. 14. de civ. c. 17.* Similiter
ligno vitæ ab effectu, quem habiturum fuisset, no-
men istud constitutum est, non equidem solâ vir-
tute naturali vitæ perennitatem conferente, sed
Deo singulariter protegente. Unde non est, quod
impie

impiè crimentur *Theistæ*, etiam bestias, siquidem ex hoc vitæ ligno gustassent, immortalitatem fuisse consecuturas: cum eandem illarum habere curam Deus nullibi promiserit.

Primum hominem à Deo extra Paradisum fuisse ^{41.} conditum, satis colligitur ex *Gen. 2. v. 15.* *Tulit* ^{Ho-} *ergo Dominus Deus hominem, & posuit eum in* ^{mo in} *Paradiso voluptatis.* Quæ enim ratione Deus ho- ^{Para-} *minem tulisse, & posuisse in Paradiso, dici pote-* ^{difum} *rat, si eundem in ipso jam Paradiso condidisset?* ^{trans-} *& c. 3. v. 23.* *Et emisit eum Dominus Deus de* ^{latus.} *Paradiso voluptatis, ut operaretur terram, de qua sumptus est, ejecitque Adam: ubi apertè significatur, creatum fuisse Adam ex terra, quæ extra Paradisum erat. Evam autem in Paradiso formatam fuisse, communior Interpretum sententia est. Cum enim Deus *Gen. 2. v. 16.* tulisset hominem, eumque in Paradiso voluptatis posuisset; *v. 18.* subditur: *Non est bonum, hominem esse solum: faciamus ei adjutorium simile sibi.* Translato igitur jam in Paradisum Adamo, primùm de Eva formanda cœptum est; ideoque extra Paradisum vitæ fociam non habuit Adam. Neque ratio sufficiens datur, cur MOYSES in suæ narrationis serie ad temporis, quo res gestæ sunt, ordinem hîc non attendisse dicatur. Quod igitur habetur *Gen. 1. v. 27.* *Et creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculum & feminam creavit eos; anticipato dictum est. Quanto autem tempore Protoparentes in Paradiso commorati fuerint; diversæ sunt PP. & interpretum sententiæ. Ss. IRENAEUS L. 5. adversus Hæres. CYRILLUS, EPIPHANIUS alique putant, Adamum eâdem**

eâdem, qua in Paradisum inductus fuerat, die de vitato arboris fructu comedisse, atque è Paradiso fuisse ejectum: rationem petunt tum ex *Moyſis* narratione *Eva* productioni mox tentationem diaboli, & utriusque Protoparentis prævaricationem subjungentis; tum ex invidia diaboli, qua stimulante primos parentes continuò adortus est. PERERIUS L. 6. in *Gen. c. 3.* cum aliis primorum parentum in Paradiso commorationi octo dierum spatium concedit, eo quod verosimile non sit, tam multa, tamque varia, quæ inter *Adæ* & *Eva* creationem, eorumdemque è Paradiso ejectionem accidisse memorantur, intra unius nec integri diei spatium coartari posse. Quo enim die *Adam* in Paradisum translatus fuit, ad illum perducta fuere animalia, ut singulis nomen daret; tum de apto *Adæ* adjutorio actum est: immissus proinde *Adamo* sopor, dein formata ex ejus latere *Eva*, quæ ad conjugem suum à Deo adducta, & in matrimonium data est. Tum acceptâ de omnium (si unam demas) arborum fructibus edendi potestate, quis neget primos parentes ad lustrandas ampli Paradisi delicias digressos fuisse? exin primò subsecutum est serpentis cum *Eva* colloquium, & verosimiliter longius multò, ac frequentius, quàm à *Moyse* paucis ista exponente refertur. Denique virum alibi tunc commorantem multis blanditiis seduxit. Igitur aliquot dierum spatium, quo hæc omnia gesta fuerint, indulgeri debet. Sufficiens autem spatium octo, vel decem dierum videtur, ut negotia ista censeantur confecta; tum etiam ut degustatis Paradisi deliciis, exiliū sui gravitatem magis intelligerent Protoparentes.

Homini

Homini primo statim, atque in Paradisum trans-
 ductus fuerat, antequam animalia fuissent ad ipsum
 adducta, vel *Eva* ex ipso formata, Dominus præ-
 ceptum dedit, quo usum certæ arboris vetuit.
 Præcepitque ei dicens: ex omni ligno Paradisi co-
 mede: de ligno autem boni & mali ne comedas;
 in quacunque enim die comederis ex eo, morte mo-
 rieris. *Gen. 2. v. 17.* Equidem LXX. legunt:
 ne comedatis, unde nonnulli arguunt, *Eva* quo-
 que jam tunc formata præceptum illud datum fuis-
 se; attamen cum textus hebraus non minùs ac Vul-
 gata singulari numero utatur; primordiale hanc
 legem soli *Adamo* primitus datam fuisse cense-
 ri debet. Cùm tamen *Adamo* tamquam Capiti propo-
 sita esset, non *Eva* duntaxat, sed toti quoque po-
 steritati simul imposita censebatur. Atque ideo
Eva verè dixit: Præcepit nobis Deus, ne comede-
 remus. *Gen. 3. v. 3.* Et sanè oportuit in ipso sta-
 tim Paradisi ingressu præceptum hoc *Adæ* imponi,
 ne alioquin priùs de arbore scientiæ sine noxa co-
 mederet. Verosimillimum quoque est facultatem
 ex omni alio Paradisi ligno comedendi factam *Ada-*
mo fuisse, simul ac in hortum ingressus fuit; er-
 go etiam exceptio generalem istam concessionem
 mox fuit comitata. Atque hanc in sententiam in-
 clinat S. AUGUSTINUS L. 8. de *Gen. ad lit. c. 17.*
 dicens, ordinatissimè ita datum fuisse præceptum,
 ut per virum ad feminam perveniret, juxta
 disciplinam Apostoli docentis feminas, ut domi vi-
 ros suos interrogent. I. ad *Cor. 14.*

Invidiâ stimulatus Satanus cùm cerneret primos
 parentes tam copiosis instructos donis, & divinis
 muneribus exornatos, sortemque beatæ perennita-